

Macedonia

*Basarabia (Brasov)
15-14. Janie 1944
Contra IPS - Bolshakov*

V A T E R A

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE
(Impresso come manoscritto)

Sept.-Oct. 1955
Nr 53

ROMA
Via C. Morin, 6

GENOCIDUL DIN GRECIA (Mărturie grecești)

- "Pretutindeni minunatul oler grec în frunte cu Patriarhul Ecumenic a lăsat atitudine ostilă școlilor de propagandă străină (românească). Clerul grec, gardian vigilant al intereselor noastre naționale, s'a alarmat (de deschiderea școlilor și bisericilor românești) și a intervenit în chestiune! (Ministrul grec Ev. Averoff: I politiki pleura tou Koutzo-Vlahikon sitima-tos, Atena 1948, p. 29).--

- "Întreaga națiune va fi recunoscătoare curajoșilor apărători ai Elenismului pentru lupta întreprinsă spre a demonstra lumii că Macedonia este curat grecească. Exterminați pe preoții, pe învățătorii, pe fruntașii români, ardeți, împușcați, ucașteți..." (Din Apelul Comitetului suprem Eleno-macedonean, reproduc de C.A. Colonna di Cesarò: Note e Documenti, p. 330-333).--

- "Se face cunoscut cetățenilor că oricine se va declara de naționalitate română sau își va trimite copiii la școala română va fi condamnat la moarte și decapitat" (Baldacci: Itinerari albanesi, p. 21).--

- "Mitropolitul Ioachim Poropoulos al Pelagoneiei (Monastir) a sărutat pe toată (antartia), i-a binecuvântat și le-a dat deslăgarea pentru toate păcatele și crimele vechi și viitoare" (G.H. Modi, fost ministru grec: Makedonikos Agon kai Makedones Arhigoi, Salonici, 1950, p. 88).--

- "Trebuie să facem așa fel ca să nu mai existe minorități etnice în Grecia.. Români și romanizanti, Bulgari și bulgarizanti, nu există și nici că trebuie să existe: toți trebuie să fie greci. Și dacă nu vor, sau vor să fie răi greci, nu vor avea loc printre noi" ("Nea Alitheas", Iulie 1948).--

- "RMA s'a făcut că s'a recunoscut prin tratatele și convențiile dela București protecția română asupra Guto-Vlahilor.. După eliberare, toți trebuiau să fie luați și executați. Sfârșitul actualui aventuri din Grecia trebuie să găsească definitiv rezolvată această chestiune, prin fapte implinite. Trebuie să li se retragă tuturor naționalitatea greacă, de îndată, gonindu-i cu femei, cu copii, cu tot" (Prof. univ. Daskalakis, "Ethnos", 2.7.1948).--

- "După noi, minimum care ar fi trebuit făcut era de a transfera (minoritatea aromânească) din bastioanele periferice ale sale, risipind-o în interiorul țării, mai ales în Peloponez și insule. La fel și pe aceia cari s'au declarat slav, astfel încât să dispară orice primejdii viitoare" (Daskalakis, in "Atlantis" din 13 Iulie 1952, p. 33).--

- "Prin câteva decrete de interdicere a folosirii limbilor străine Statul ar putea apoi interveni prin mijloacele legale (sic!) ce are la dispoziție, făcând să dispară orice diferență de limbă, îndepărtând astfel orice pretenție de interferență străină în interior pe baza angajamentelor ce rezultă în mod regulat din tratatele internaționale" (Sot. Kotsamanis, fost ministru grec: Etnica Zitimata, Atena, 1954, p. 45).--

* * * * *

In ciuda însă a sângeroasei evidente, mărturisită, cum s'a văzut, chiar de greci cu situații de răspundere, "Vocea libertății" din Atena cuteza, în Febr. 1955, cu specifica neobrăzare a palicarilor, să scrie cele ce urmează: "In fața realității incontestabile, nimeni nu poate vorbi despre măsuri restrictive sau discriminatorii în Grecia tuturor libertăților și înținem să subliniem că orice provocări și afirmații de asemenea natură sunt pure calomnii. Și ar fi foarte regretabil dacă asemenea calomnii și insinuări din partea unor elemente răuvoitoare și aluzind interese nedefinite reușesc să influențeze oameni de bună credință. In Grecia există de fapt un singur abuz: abuzul de libertate".-- Ce nerușinare!...

Să continuăm încă o mărșăluie împreună, cum am făcut până astăzi, căci numai în unirea forțelor și energiei noastre stă succesul în luptă. Trăiască Macedonia de mâine, liberă și independentă, în frontierele sale geografice cu capitala Salonic - Elveția Bala nilor! -

Ce-măi verde fii, pălăbu	Și-ți cad frunzele mărunte
Pe-nă ești codrului pustiu	Și-ți vântul dela vale
Parcă-ai fi îngropat de viu?	Și se cad frunzele tale
Unde-ți sunt prin frunza rară	Tot doindă a chin și jale.
Căntăre-ți de-astă vară?	Nu-mai blăndește mîoară
Și prin țărba din lăstare	Îți mai țin de supărare
Unde-și blăndește mîoară?	Căci pe cînd frunzele-ți cad
Unde-și bacii dela oi	Și se strâng noian sub vad
Și doinește din cîmpei?	Ele-ți cîntă-a pribegie
Iar la stăna de sub deal	Doina dorului pustie.
Unde-îi doina din caval?	Iar tu frate-asculți plîngînd
Au pierit, toate-au pierit	Doar din ramuri fremătînd
Și tu te-ai călășărit.	După cum te-asculți și eu
Bate vântul dela munte	Codrule suflă-ți neîm-

62. După război, Sultamului din 1905 are recunoștea de Români din Peninsula Balcanică de naționalitate distinctă, antații greci, asmuții de patriarhal ecumenic Ioachim al Iliei din C-pol, intensifică asasinatelor în regiunile terii: Prost Atamse Papanace, Cola Cutroni, Gula Cucutești, Bebi Moocam, Iani Avala, Tola Carafoli, Măsu Pasciura, Iani Dzima, Tușu Vrana, Gheor- ghe Cutova, Iani Ceamțiru, Gheorghi Blacioti, Anastase Cialera, Piti Blacioti, Apostol D. Adamciu, G. Delametră, Nicolă Băpa, G. Anastase Gaachi, Stere Buzuchi, Iana Ciomtru, Costa Hliha, Piti Temuiani, Iani Bufa, Piti Soldatu Temuiani, Gh. Sula, Iani Vani, Hristu Bani, Dimitri Băgiu, Gheorghe Fruxila, Tușu Bug- lenga, Cola Becea, Nicolă Cutroni Ciomtru, Alexe Outrecu, Gula Cuturicu, Con- stantin Caciolani, Dzima Agorasti, Gușu Bitașu, Dumitru Cutuani, Miliade Păpări, Nicolă Zareada, Nicolă Avgheru, Ioan Bilișu, Tănase Carangă, Sterie Pota, Sterie Blacioti, Tănase Carvănă, Nicolă Băscă, Tănase Carangă, Sterie Pota, Ioan Ceamțiru, Zicu Adamciu, Alexe Avgheru, Epăscote Pecchi, Mihail Ma- rasiu (soția), Vasile Jacachi, Tușu Juguleam, Gușu Juguleam, Gheorghe Ha- piti, Dina Caranica, Gheorghe Varsami, Apostol Catariani, Apostol Băra, Gușu lăuca, Gheorghe Rusu, Gheorghe Carafola, Nicolă Cufuioți, Gheorghi Hava, Mi- trie Vlahodimu, Irista Harveti, Iani Lago, Sterie Plasti, Cola Daufu, Tușu Faça, Cola Gablea, Nicolă Luru, Gușu Ioti, Costa Migaca, Nastase Prapa, Tușu Cotova, Gheorghe Cotova Iani Moani, Joga Manoiu, Dica Mira, C. Caranica, D. Ja- cachi, Ioan Cuturicu, Sterie Zareadi, Ioan Danelicu, Ioan Hristu, Gheorghe Hristacu, Gușu Samburu, Petre Bugulenge, Ioan St. Cealera, Atamse Misarii, Iani Sula, Gula Cucutești, muzica Tănase Zisi, Gula Colcu, Călușeapă, Costa Ceab- tani, Dumitru Gheorghe, Gheorghe Sula, Fani Ioti Caranica, Iana Bacali, Teșu Bu- tachi, Pamioti Păni, Sterie Andrei, Dina Garibadi, Iani

4. La 8 Oct. 1955 a încetat din viață în Hamilton/Canada, după o grea operație la stomac, camaradul Mihail GORDENCO, un prahovean plecat din țară în 1941, sosit în Canada, din Argentina, de curând. Fie-i țărâna pământului străin ușoară! Dumnezeu să-l ierte!

[illegible]

În adevăr, căci exclusiv ai neamului ale - cel grecesc - au fost ultimii cincizeci de ani de către elenism, era aceea pe care amintim s'o orientală, elementul, în sfârșit, a înțeles că înțelesul ei era înțelesul ei. Printre elenisti - scrie Victor Ezerari, un autor căruia de puțin ostil elenismului - Grecii de rasă greacă sunt o infimă minoritate. Armata elină a fost recrutată o treime din Slavi și două treimi din Vlahi. Iar Battista Pellegrini, în importantul său volum "Spre război" susține că jumătate pe Kutovlahi elenismului înseamnă a suprima în sursă vreau elenismul din Macedonia). Tocmai pentru obstacola această foarte supărătoare de a se putea a sentimentului național al armenilor, "petalismii" ai panelenismuluirecurseră la cele mai subțirite terrii... demofonice. Ei și-au născut Macedonia e greacă; or, printre acești greci macedoneni sunt unii care pot vorbi în limba sârbă a strămoșilor, iar alții care vorbesc bulgară, sârbă, albaneză sau valahă; deci bulgarofoni, vlahofoni, grecofoni, însă tot ei născut sârbă. Și teoria rezistă până ce bulgarii din Macedonia se însoțiră cu bombe și comitagi, să tragă atenția statelor europene asupra stării de lucruri dela fata locului.

[illegible]

nat surpriza. De atunci, dragostea pentru filii Eladei trebuie că s'a fost totdeauna bl-
na înmădănată printre Aromeni, de vreme ce, încă din începutul veacului
al XII-lea al mântuirii noastre (dacă nu e... dragostei balcanici), Beniamin
de Tudea nota: "Dacă Vlahii întindem în aer, ar vom, îl jefuesc; dar
dacă dau peste un grec, îl ucid". În 1839, despre singele palioer, se ar
curge prin vinale... vlahofone, Rouveville, în 1826, atasta că "Marele-Vlahii
ceri locuiau snăgii muntii ai... Pandulu... se pretindeau descendenți ai la-
gionilor lui Pompei... din bătălia dela Farsala". Despre Kocapog-
leni, scrie: "După ce se spun ei, sunt urmasii unei colonii... Romani". Mucule de
Quintus Maximus a totu revanșată cu mandrie naștele... și apunea că inru-
Gree nu par să fiibă pentru ei aceeași simpatie... din Armonia din neprobabil, și ra-
dalele celeorămilile grocoței care... și satiric și aselmele
dele căsătorii dintre greci și Lah... din generație în gene și superior
pisitoare care merg din gura... în Aromen conștiința superio-

Ajdacă și ambițioasă a doct... în Aromen conștiința superio-

furiat din Salzburg. Dar și în aceste neajunsuri ce are cu formalitățile de deplasare, ca oricare dintre noi, l-am simțit încă odată de-a noi, mai aproape de noi și de neajsurile noastre. Bine-ar fi ca înmăsușul exemplului dat de Alțeta Șa Regală Principele Nicolae să fie imitat și de alți Români ce-au fost odată "mari"!

* * * * *

În rarele prilejuri când a pomenit de Prințul Nicolae, Vatra a avut numai lucruri bune de spus. Era singurul membru al Dinastiei noastre care se interesa efectiv de nevoile naționale ca și de cele particulare ale bășinilor. Fusesse prigonit, ca și tot tineretul românesc, de aceeași fiară cu chip de om care s'a chemat Carol II, fiind astfel, acum, cel mai vechi dintre românii. Dintre de aceeași gile ca noi, înșine, în ciuda statutului Casei Regale, și-a și la tovarăș de viață o româncă de-a noastră fără blazon. Pără să aibă miliardele lui Carol, sau trenurile de bogății cu care comunistii au ținut să înzestreze pe regele Mihai în schimbul abdicării, Prințul Nicolae a urcat prin multe măsuri care să ducă comotivatoriilor bolnavi un pachet și o mângăiere. Când am mai avut ocazia să-i auzim și românească a ceea ce pictorească din cântănelul nostru de munte, simpatia ne-a crescut și mai mult; s'vonituri despre anumite incidente din tinerete cu cărușii și din mahalale, incidente însoțite de reciprocă suferință cu copiii să participe încașat ca valerete, și-a și spus vreo două caz de înalta Sa poziție, ne-au arătat și mai mult oț de "mari" nostri" este Alțeta Șa. În sfârșit, pe Prințul e pe drumul bun mai există încă "noștri" este Alțeta Șa. În sfârșit, pe evreiască de care "se bucură". E suficient în dovadă categorică: una greco-evreiască respectiva presă din exil, cu respectivă cronică la adresa Alțeta Șa, pentru a-ți da seama de acest lucru. Intru un cuvânt, înodând firul țesut de marele rege Carol I și întrezirând la moarte regelui Ferdinand, Prințul Nicolae face tot ce poate pentru cauza românească ca cel mai bun dintre Români și, ca un clocol corolar, "se bucură" de aceluși dușmăni de care au parte Români adevărați: îl urăsc evreii, îl urăsc grecii, îl urăsc politicienii năvăliți, cari totdeauna au stat de curmezișul intereselor naționale. Îl iubesc însă Românii, și asta îi este de ajuns.

EXTRANII

de Octavian Goga

De ce m'ati dus de lângă voi,
De ce m'ati dus de-acasă?
Să fi rămas fecior la plug,
Să fi rămas la coasă.
Atunci eu nu mai rătăceam
Pe-ațăte căi răzlete,
Și-așești și voi în curte-acum
Un stălp la bătrânețe.
M'as fi năsurat, când isprăveam
Cu slujba la împăratul
M'am ar fi azi casa'n rând cu toți...
Cum m'am cinsti azi statul...
Căci, ai avea azi Domneața
Nepoți să-ți zică Moșu...
Le-ai spune spuza de povești
Cu împăratu' rogu...
Așa... vă treceti, bieți bătrâni,
Că rugi la Proasurată,
Și plange mama pe oiașov
Și'n barbă plânge tata.

Ac. Smecheria ce totdeauna, Vocea libertății (Cm.p. 6) se angajează "să îndestălează în țările din străinătate asupra dramei care se desfășoară în Grecia".

Existența în fața crimelor de genocid e o crimă condamnată, sentimentul în multe, în numărul pe linie (p. 5), - calificând astfel just, în cunoștință de cauză, pe redactorii "Voicii" grecești.

Ac. Prietenii VETREI, cari vor s'o sprijine bănește, sunt rugați a-și trimite obolul - dacă n'au înlesniri de transfer prin Banca - numai în plic recomandat. În următoarele țări, banii pot fi trimisi la adresele ce indicăm: în Franța, la d-l Nicolae MOȘOIU, 7, Rue Chomel - Paris 7; în Germania, la d-na Geta FĂRVELESCU - Zăsiusstr. 82 - Freiburg Bzsg.; în Canada, la d-l George BĂLAȘU - 131 East Ave N. - Hamilton Ont.; în Statele Unite, la d-l Cesar TEODORESCU - 13.301 Hartwell - Detroit Mich.; în Argentina, la d-l Constantin HORODNICIANU - San Martin 2.000 - Rivadavia - San Juan.

Acști prieteni nu's corespondenți ai Vetrei: "corespondenții" răsună și pe mai departe toți cititorii noștri, nici nu's ținută să aibă neapărat păreri noastre, care nu-l angajează deci. E vorba, în acceptarea de a scrie în interesul acestei publicații, numai de un serviciu prietenesc. Pentru

CALENDAR NAȚIONAL

Sept. (1891): Moare în lagăr militar dela Craiova, la 22 de ani, poezie de sublocotenent de cavalerie. Ne-a lăsat, intrase în armata cu gradul de "inșurător" "inșurător" de-a rămas de-a abia dintr-o păsărie: "Păgubă" române: toate, publicate în "Măsurile Tărgovistei", "Păgubă" și "Măsurile Tărgovistei".

2 Sept. (1829): Eliade salută binefacerea pocii din Adrianopol într-o "Oda asupra aniversării de 6 Septembrie 1829".

3 Sept. (1470): Sfintire mănăstirii Putna.

3/16 Sept. (1905): Guvernul din București rupe relațiile diplomatice cu cel din Atena din cauza măsurilor populiștilor românești din Grecia tur.

4 Sept. (1900): Moare Aron Denesianu.

4 Sept. (1919): Zaharia Mărsar e numit director al Teatrului național din Cluj, care-și inaugurează oficial activitatea la 1 Decembrie cu "Femeia Unirii".

8 Sept. (1926): Moare Vasile Bogros. "Era cel mai învățat dintre Români, un caracter vrednic de vremile antice".

9 Sept. (1822): Dela Iași, Costache Negruzzi îi scrie conului Bărbănușu (Barbu Ștefănescu): "Scarta ne aducând foliuri de încununări și valori asupra-mi, din invatara cotelului (seducătorului) celui orb și mititel, am făcut un duel cu un vâlcărieș glonțului din pistolul lui m'au rănit la o mână, iar glonțul meu - la un picior înțor. Ne-am împănat după aceea; am dat furtie unul altuia oț de-a vâlcărieș pînă într-un spital și eu m'am tras la Măgurești, căci întâmplarea scosăta au fost pe-o pînă pînă am căutat cu buni doctori și m'am făcut sănatos; am dat însă oț la Adrianopol: "Mă lăsați să mă duc în țară, căci în momentul de față scriu și eu poezii și poezia noastră! Poate vom mai vide secundând vâlcărieșul nostru cel aspru pînă acum cu groși noiri. Poate vom mai gusta minute ferice în umbra liniștii".

12 Sept. (1877): Hădeu intră la Academie.

16 Sept. (1888): Kogălniceanu la Academie.

17 Sept. (1824): Moare Gheorghe Lășar la Avrig.

20 Sept. (1884): Moare Alexandru Lambrici, jurnalist.

22 Sept. (1905): Antarii greci asasinază pe George Cusi (Periveli).

22 Sept. (1905): Aciași asasinază pe Toli Pavata și Iana Lupin (Livi).

22 Sept. (1949): Carol Iapescu asasinază tineretul Arif.

23 Sept. (1879): Prima adunare a Soc. de cultură Macedo-Română la Atena.

25 Sept. (1906): Antarii asasinază pe Nicolae Iociu din Gratișovo.

25 Sept. (1876): În urma unui sbitoriu pe ploadă, sara-l așabonavate, moare Costache Negri. În următoarea în curtea țării mănăstiri, a locatului lui Raducanu Negri din țara Căpăni. În urma unei asasinării a lui Blăcescu, tot limpede ca apa iavorului. "Nu turpurat o nici dorința de slavă, nici dorința de avere, nici invidia, nici ura" (C.G. Găureanu).

26 Sept. (1907): Antarii asasinază 3 Români din Iuguti (Macedonia).

26 Sept. (1909): Moare istoricul Iacobescu.

29 Sept. (1848): Rușii invadează din nou țara Românească, sub conducerea generalului Liders, pe motiv că au intrat țara în București cu omar-pașă și comisarul Puad-afind. Oțava aile mai înainte avusesse loc cionirea din Dealul Spirii. Comisar rusesc e numit Duhamel.

Oct. (1651): Matei Basarab termină biserica domnească din Craiova.

Oct. (1888): Moare la Căpăni domitorul Șerban Cantacuzino.

Oct. (1936): Moare pe la jumătatea lunii Iuliu Valachi: "Înch unel din Macedonienii, care au venit la noi să se ajute în țara care prin munca și cinstea s'au așezat în primele rânduri ale societății noastre. Numel minteog- le pe acela al poezului grec Valachitis, de aceeași origine, și pe atia xax alți "balauri" de rasa noastră" (Iorga).

1 Oct. (1892): Moare G. Sion.

3 Oct. (1867): Dan Voievod, după ce duce la bun sfârșit citoria tatălui Radu dela Tismana, îi acordă cu un hrisov daniel bogate: 400 de găleți de grau în fiecare an din dija e va lua din județul Jaleului; toți moii

MIOPIE SI INCOERENTY CONSIDERATII EXTERNE

7 Oct. (1905): Antartzi asasinează pe George Nazla din Vlaho-Clisura.

7 Oct. (1905): Antartzi asasinează pe George Nazla din Vlaho-Clisura.

8 Oct. (1914): Moare D.A. Sturza.-

10 Oct. (1905): Antartzii asasinează pe Taşcu Dârja din Crusova. -

14 Oct. (1905): Antărții asasinează pe Nicolae Apostolina din Perivoli.

17 Oct. (1906): Constantin Caloier, Iani Dzima și frații Cuturleu din

Doliani (Macedonia) sunt decapitați de antarți.-

18 Oct. (1514). După executare, în grobisnece torturi, a lui Doja, conducătorul răscăleli ardeleni, "nobilitas trebusia acum, după ce a ajuns bini-tore, să-și răbune și asupra generațiilorilor viitoare pentru deocămare suferită. Astfel se convocă statulo. La 18 Oct. se deschid gendintele și durează 33 de zile. Se votează o lege de 71 articole, în care se prevăd fclurină de pedepse pentru revolțai, se pun stavile noi rigidoării lor. De aci înainte "rusicanul" (=țărănul) nu mai poate fi înalțat la rugul de episcop, iar, dacă ar fi ales, credincioșii nu sunt obligați să-i plătească birul preo-tesc. Țărănul își pierde dreptul de strămutare; el de acum e "legat de glic". Ca for de judecată, el nu mai are decât pe stăpănul său. Copilul, când ajunge capabil de lucru, încetpază de a mai fi al parintilor, e este al nobilului. Țărănul datorază stăpănului o zi de lucru pe săptămână, o gâină la o lună, două găste pe an la Rusali și la Sf. Martin, un porc gras de zece gâde, 100-c de dinari pe an -adică un fiornin de aur- în două rate: la Sf. Gheorghe și la Sf. Dumitru; iar dacă undeva se plătește mai mult decât atâtă, prin a-ducerea la judecată are înțeles de a se aboga. Pe această bază se construiește legiștură nouă, în care se arată că prin totorul româneș ajunge un popor care este declarat în Ungaria numai ca un totor român, și că din vreme în vreme ridică capul contra aspritorilor săi ("SeverSeacula, în"Romani în re-voluituriu lui Gheorghe Doja").

20 Oct. (162): Cămătarul roman Julius Alexander din Deusara, în regiune auriferă a Munților Apuseni, împrumută pe un oarecare Alexander Cari cu 60 de dinari. Actul este scris pe o tabula cerată.-

20 Oct. (1906): Antartzii incendiază biserica românească din Moloviste.

21 Oct. (1905): Antartzii asasinează pe N. Petcu și Mitaou din Hrupiște.

26 Oct. (1860): Înființarea Universității din Iași - deocamdată numai

cu Facultățile de Drept, Litere și Științe. -
28 Oct. (1848): Arhiv. Iancu, București, 21.

28 Oct. (1848) : Avram Iancu cuprinde Clujul.-
28 Oct. (1905) : Antartid greci incendiază cetatea mănăstirii. Anul 1 / Pina

si Kiroliwad (Macedonia).--

28 Oct. (1918): Moare istoricul Constantin Giurescu.-

29 Oct. (1957): In a XII-a sedinta a divanurilor ad-hoc, se hotaraste

desființarea privilegiilor de clasă în Principate. Președintele adunării

...Negri, proclamând rezultatul votului, spune: "Fapta aceasta va fi prețuită nu numai de națiune, dar și de Europa și de istorie."

29. Oct. (1947): Începe procesul contra lui Iuliu Maniu

29.000. (1947): Incepe procesul contra lui Iuliu Maniu.-

88. Cu o "românească pretuire" d-l Virgil Veniemin"tine să felicite"Vo-

...cu o romaneasca ca preţuire", d-l Virgil Veniamin "ţine să felicite" vo-
cea libertăţii"-foaia care a mers cu obrăşnicia până la a tăgădui negru pe

alib. Chiar fi existand o problemă românească în Grecia - "pentru activitatea

neobosită pe care o depune pentru problemele romanesti". - Inscrindul-i nu-
mele pe lista, publicată in alt numar. a inconstientilor

latului fanariot își uită de datoria celei mai elementare demnități, tinem

să amintim cititorilor noștri că d-l Veniamin e președintele Fundației re-

soiului Mihail dela Paris și reprezentantul, în Franța, al comitetului lui Vișoianu. Vorba aia: cum e turcul și pistolul.

32. BUTERINII Asociatii De Scit. De

Asociației Rpmânilor Din Australia, nr pe Oct., vorbește de
"ținuta demnă și constituțională a Regelui"

când au fost condamnați Antonescu și Marin. -care s'a eschivat să intervină

... In exil -continuă Buletinul- M.S. Regele a continuat să scrie cărți

Linie de demnitate națională, făcând cinste Țării ori unde apare". - Si cum

800. ROMA. In ultima Domenica di...

cozătorile "Armoniei" părintelui Tăutu să le găsească gratuit la

pe lângă **MIȘULEȘI** și **INCOERENȚĂ**. Otind broună "Politica de Pace a României fa-
cândă întru un singur cap atata incoerentă. Așa, de pildă, după ce a putut
"oamenii prevăzătorii" ca Titulescu și îi dădău seama că "țările lor nu mă
prevăzută în pact" (p.12), vine să constate că "pactul Briand-Kellogg, pactul
Litvinov și convenții pentru definirea agresiunii sunt astfel aruncate
la coș". Dacă lucrurile s'ar desfășura așa, atunci cu-a lui prevăzută "oamenii
prevăzătorii" ca Titulescu? Poate că nu, după ce exaltă politica titulescu-
nă cu sistemul de alianțe "făurit de-a mâna dreaptă" și constată că în momentele
grele "nu se putea conta pe asistența aliaților" (p.13). După aceea, Jugoslavia, Grecia,
Grecia" (p.20). Deci totul s'a năruit cum a prezis Corneliu Codreanu: "cu-a lui
oastel de carton". Dar în loc să aibă onestitatea de a recunoaște că "cu-a lui
oru, Crețeanu acuză pe naționalistii români pentru politica lor. El uită însă
că la început a reproduș un citat din care rezultă că Roosevelt înțele-
ge foarte bine "ideea lui Stalin de a avea un coridor sanitar - idee care se
seală și se stabilizează în forma unei Polonii sub influența Rusiei". În scop de a
prezenta și înțelega "ca o oportunitate de a evita o agresiune" (p.2). Cu alte
cuvinte, Roosevelt înțelege că "ideea lui Stalin" este o oportunitate să-și protejeze
ciuda, se declară călău al doilea război mondial.

Da, dar diploma este un lucru pe care nu-l înțelege. Sau se începe să nu înțeleagă acest lucru. Alti exclaimă cu căndărească cu cea credință: "Ce diferită ar putea fi azi - în 1954 - situația României față de cea din urmă război? Nu s-a schimbat semenea atitudine!" (p.24) - vrea să spună, dacă amstată România s'ar fi oprit pe Mistru. Azi fi fost, stimabile, așa cum de altfel și este: ca a Poloniei. Adică sacrificată neștiutului dășman din răzbit, fată de care - cum nu regu- noaște însuș Creșteanu - "cu toată experiența ultimilor zece ani, Marile Demo- cratii Occidentale nu sunt nici azi dispuse să modifice bazele acestor politici" (p.3). Atunci, de ce atâtea balbeală diplomatică? Oci, în substan- ță, tot ce scrie Creșteanu în broșura sa s'ar putea reguma în proverbul "na- țio - o frântă că ti-am dres-o". Micșia și inocența clasei noastre conducă- țoarea de ieri avare prae evidentă pentru a mai stăru-i.

DINCOLE DE APARENTE. Lumea e pusă în alarmă de faptul că blocul sovietic furnizează arme Egiptenilor. Presa scrie chiar că au și început livrările. Cum este și firesc, și mai ales cum le e obiceiul, israeliții urlă provocativ că în gaură de șarpe. Nu vor să li se reducă superioritatea zdrobitoare în armament, datorită căreia puteau să fie arogați și provocatori față de vecinii lor arabi? Sau pregătesc atmosfera pentru altceva, mai mult decât pentru a se apăra? Săptămânile lor se

Pe de altă parte populațiile arabe exaltă de bucurie simțind că
îndreptă vizibil spre blocul sovietic, care le apare ca protector. Situația
apoi începe să devină incertă pentru Occidentul musulman și o amănăta oren-
dincolo de Marea Caspică. În schimb, momentele de înclinație și o amănăta oren-
diu au permis inserarea Persiei în pactul de alianțe defensive în Orientul mi-
veriga pentru completarea lanțului de alianțe defensive în Orientul mi-
clu. Acestea sunt lucrurile care se văd dar dincolo de aparențe, manevrele
în plină desigurare s'ar putea să aibă alte finalități mult mai complexe
care apar paradoxale.

S'ar putea, deci, pune întrebarea: potențaiți din Cremenii -primire car
se găsește și unii israeliți de mare influență- vor merge care a fond cu
livrarea de arme Arabilor? sau simulează acest lucru cu alte scopuri, în-
tăia dată diametral opuse de cele etalate sau atribuite? Cricat de mare ar fi in-
fluența Rusnacilor în Sinedriul moscovit, trebuie exclus faptul că ei nu-și
au pus în joc o armă masiv inamicilor lui Israel, nu vor avea în mod

[illegible]

Si dacă de acest lucru nu
nimeni, Sovieticii vor livra numai atâtea arme câte, fără să
serios existența lui Israel, vor polariza lumea arabsă de chilopre, spre
blocul moscovit, subzind și mai mult poziția Occidentaliilor, pentru a-i
constrange la coexistență, aceasta în general. Cet privesc la adevăratul
deosebire pe Egipteni, iar fi util pentru si dacă ar reflecta la adevăratul
talo pe care l-a avut pactul încheiat de Soviete cu Hitler, fără de care

0010 pc 0010

poate acesta nu s'ar fi avariat în timpul războiului, dezastru pentru el și pentru poporul său. Aceasta cu atât mai mult cu cât, după Ierusalim, al doilea mare viț al Israelului e însoțirea de Muntele Sinai, unde "poporul ales" a primit Tablele Legii, și instalarea pe Suez, la intersecția celor trei continente... Dincolo de aparență, deci, se oculte lucruri care, orișat ar părea paradoxal, în ultimă analiză vor converge tot pentru coexistență. Ce bine ar fi dacă ne-am înșela!

PĂLĂMINTUL CONFERINTEI DE LA GENEVA a fost atât de evident încât și "coexistențialiștii" cei mai fanatici (sau mai bine zis suspecți) au trebuit să-l admită de formă. N'au avut ce face. Cum l-ar putea nega când "tovarășii" s'au datodă tot în pozițiile și revendicările lor? Și în definitiv de ce ar cedea? Măi, și s'au dat asigurări sincere și convingătoare că nu va fi ce ar cedea? Nu continuă propaganda - fapt care nu se întâmplă în blocul sovietic - pentru înfricoșarea lumii libere cu nimicitoare efecte ale războaiului atomic? Moscoviților le convine, pentru o perioadă de vreme, starea actuală, și în acest sens au manevrat și manevrează. E limpede. Dar ce fac în schimb conducătorii occidentali după falimentul de la Geneva? Recurg la eufemisme sau fac jocuri de cuvinte? De la războiul rece - a spus Dulles - se trece acum la concurența politicoasă... Nu închidem poarta în fața Sovietelor - adaugă Eden -... și suntem spui să continuăm tratativele...

Cum așa vorbește vadeșele. Memoriile lor însă spun lucrurile mai pe glesau. De pildă, în scrisoarea Corriere della Sera din 17 Nov. se desemnează conferința de la Geneva poziției prea rigide din partea Occidentalilor! Se preconizează mai multă flexibilitate, care, în ultimă analiză, ar însemna renunțarea la alegeri libere în Germania. Așa s'ar putea încheia mai ușor țargul, sacrificând, odată cu Germania, și celelalte popoare cotoptite de "tovarăși" - La Geneva a fost un faliment fraudulos, în care a lăsat pătărită tot lumea liberă. Acest faliment a fost pregătit de către aceia cari au falimă internațională în falimente frauduloase, după care totdeauna profită... Asta până când se va provoca falimentul general al așezării creștine în lume...

BOMBA SOVIETICĂ. Lumea liberă a aflat la 24 Nov. că Moscoviții au făcut să explodeze cea mai mare bombă H a lor, a cărei putere comisiunea americană atomică a calculat o echivalență a milioane de tone de dinamită. Faptul ar veni să legitimeze poziția adoptată de Dulles cu câteva zile înainte, că "rămâne valabilă renunțarea la un conflict atomic" (18 Nov.). Totul pare admirabil orăstrat. Ar fi interesant de știut dacă savantul evreu Oppenheim care - cum se știe - din cauza așa ziselor remușcări de conștiință a sabotat mai mulți ani fabricarea bombei H în U.S.A. - mai are șansa remușcării. Sau poate savantul nostru o fi având mai multă încredere în maxime scrupule morale ale tovarășilor din Kremlin decât a avut în conducătorii țării care i-a oferit ospitalitatea?

MEMORIILE LUI TRUMAN. Desigur constituie o greașă faptul că oamenii de stat iau obiceiul să-și publice memoriile când sunt încă în viață. Sistemul a fost consacrat de Churchill. Avid de publicitate, de al mureu pe scenă, nu fără rost rău voritorii săi adversari i-au calificat această mană catobinism, el a vrut să le savureze efectul. Neajunsurile însă sunt evidente. Sunt secrete de stat care impun încă tăcerea. Deasemenea, menajerea partenerilor devine uneori necesară, spre a evita susceptibilități dăunătoare. De aceea, chiar când sunt scrise cu talent, ca informație politică rămân în general banale, sau derutante, fiindcă nu spun adevărul întreg. Cu atât mai sarbide devin când lipsește viciul unuia de stil. Uneori însă mai scapă unele lucruri, neașteptate în aparență, dar pline de semnificație.

La data de pildă, citind prima parte a memoriilor președintelui Truman, vedem că el a aflat de bomba atomică abia când devenise președintele Statelor Unite, deși până atunci fusese președintele Senatului. "Era pentru prima oară - scrie el textual - că auzeam vorbindu-se de bomba atomică". Ar fi fost impresionantă această discreție, dacă până atunci în secretele ei nu erau introduse diverși "aleși" de toate categoriile, inclusiv dintre aceia care spionau în favoarea Sovietelor. La altfel, rolul decorativ al acestor vedete oficiale apare când în tranșă se preocupă de pildă că "Morgenthau intră în ceartă cu secretarul de stat - al doilea personaj din după Președinte - pentru modul în care a condus anumite afaceri"...

Toate aceste memorii întăresc convingerea că adevăratele cauze care au influențat mersul evenimentelor se vor cunoaște când "sfârșitul istoriei"

și își vor publica documentele și memoriile răgulate nouă cu șaptezeci. Atunci se va vedea că toți "sigrii", "leii", de fier sau de oțel, nu erau decât simple jigodii, și acelea cu șgară...

ALERGERI U.S.A. Se discută foarte mult în presa internațională dacă Eisenhower își va mai pune candidatura la alegerile prezidențiale din anul se va întâmpla. Anumite cercuri însă vor să lase impresia că de asta pentru se diversifică în felul acesta - scrie corespondentul meu mare ziar italian - și se blochează manevrele diferitelor aspirații. La candidatura republicanilor Eisenhoweriști, de a se înțelege cu Președintele pentru alegerea noului "moștenitor" politic. În cazul că însușe renunță. Dat fiind că așa zisa aripi dreaptă republicană a fost și este pentru o politică fermă față de sovietici, putem deduce că de ce se speta trebuie să fie așa zicii republicani au blocat pe Nixon să preia prerogativele ce-i reveneau firește al sub diferite pretexte, argumentate talmudic, au pus alții Hopkins sau Morgenthau să gireze acțiunile. Și lumea se mai miră de ardoarea circuloilor lui Stalin!

C. N.

UNUL GHIER MIO de Gh. Topărescu

Peste dealuri scribuite,
Peste țărini sdrăpnite,
A venit așa, deodată,
Toamna cea întunecată.
Și cum vine dela munte,
Blestemând
Și lăcrămand,
Toți cuilini de pe vale
Se piteșc prin văgăuni;
Iar mășcile de pe câmpuri
O întâmpină în cale
Cu grăbite pleocșturi...
Doar pe canăș, la urou,
Din căsuța lui de humă
A venit un greieruș
Negru, mic, mișcat în tuș
Și pe-aripi puiat cu brumă:

Ori-ori-ori- Toamnă gri,
Nu credem că s'ar mai vii
Înainte de Grădinar;
Că putem și eu s'adun
O grămadă dat de mică,
Ca să nu cer împrumut
La vecina mea furnică,
Fîndcă nu-mi dă niciodată;
Și-apoi umple lumea toată
Că m'am dus și i-am cerut...
Dar de-aș...
Zise și eu că mă scărț
Ridicând un picioruș,
Dar de-aș eu să isprăvii...
Ori-ori-ori-
Toamnă gri,
Tare s'mie și mă scărț!

& Cu ocazia unei vizite în lagărul de refugiați din Trieste, am văzut la copiii de toate naționalitățile niște ilustrații cu autograful reginei Iuliana a Olandei, care le trimisese în niște lăzuri mici păstrat scrisorile sau religiozitate. Și doar, în tot lagărul, și în toată lumea, mi s'au născut refugiat olandez și furiuri la respectivii refugiați au fost prezenți peste tot și regi Simeon al Bulgariei și Petru al Iugoslaviei. Românii erau întrebați în catjocuri: dar la voi nu vine nimeni? când vine Mihal ai vostru?... Când o isprăvi de dat la pulă răspunsuri când printră dinți un mhedăntun cărunt...

& "Cei care ne-am închinat luptei naționale nu am venit aici în America să căutăm rosturi pentru victorie noastre individuale, ci să ne străduim pentru existența primejduită a neamului nostru. Cred că oamenii de bine ai Americii înțeleg acest lucru, căci când în vremurile de liniște și libertate națiile își pot schimba filii, în clipele de cumpănă și încercare este datorită de om a rămâne pe drumul neamului său. Iar noi trebuie să rămânem Români. Nu atât pentru că istoria noastră vine mai de departe decât a altor neamuri, căci rădăcinile noastre sunt tot atât de adânci în fapta și rituală a Europei ca a celor mai vechi și mai nobile popoare, ci pentru că noi nu ne putem desface de o rezistență, care la capătul a lungi veacuri de noi nu ne putem desface a făcut cu puțință existența noastră înșăși."

Noi nu putem ieși din rândurile unei nații care s'ar răstărat prin jertfă fără seamăn, căci această legire nu ar aduce cântig neamului, ci ar jertfă fără seamăn, căci această legire nu ar aduce cântig neamului, ci ar fi pierdere pentru omenire și pentru libertatea ei. În secolul de privilegii, de a lupta și să păstrăm ființa neamului român de oinșta acestei suferințe și avea școale și ei și nu m'au putea desprăși și cu dragoste, căci noi nu putem mândria de a fi Români. O spun cu umilință și cu dragoste, căci noi nu putem da atât cât am primit dela țara noastră..."

Mihail Măreșanu

S T I R I

La ultime adunări generale parohiale, domnisea a fost înfrântă de către Paris, după ce P. J. Giscard d'Estaing s'a decis, conform nobilei reguli stabilite în care s'ă reducea la jumătate a celor mari a turtura apole, să facă ceea ce a putut la destinația la strălucite agitații din anul trecut. Și așa, za unor marunte denunțuri parintelui Parvulescu din funcția de paroh, pe bazea s'ă le arhetizeze, și-a acosta de "bunul mers" al bisericilor și foarte de persoane responsabile cu laia, pentru vini mult mai grave, denunțat Teofil Ionescu nu numai că n'a fost destituit, dar a fost promovat nici mai mult nici mai puțin decât episcop!

Acum, ca i. r. S. a tine mortis, se oara de ridicol gi nu de batranete, e treaba i. P. S. Sale gi a celor ca-l sfatuesc. 's'ar putea intampla insa ca, enoriasii, obositi de atata agitati, pornita tocmai de la casa unde treaba sa porneasca numai pacea, sa se lase p'gubai de harul Mitropolitului, lasandu-l tot numai precupeziilor casnice, pentru care s'a foveit mult mai la inaltime...

- Ni se semănăază, într-o scrisoare anonimă, împlinirea a 3 ani de la înființarea de către Regina Elisabeta a Liceului Regelui Ferdinand, a unui "Comitet de Doamne" prezidat de vicetrineta, a regelui, pentru ajutorarea refugiaților români, ai francezi din România, Austria, Italia, pentru a fi ajutați să-și găsească modicum de viață, burse, haine, ghete, alimente, ortopedice, de curățenie, de îmbrăcăminte, sfaturi, îndrumări morale-juridice, consolare, alinare, jucării, băi, chiar pensii lunare. "Între cine și de ce mi se pare că nu mi se da adresa: o seamănă cu noi, numele lor, noștri cititori."

- Organizațiile locale Grătănești au pus la cale, de 23 August, un paras-tas -slujit de părintele Grătănești- pentru cei căzuți în apărarea libertății României. După amiază s'a dat un corcand la mormântul Broului Necunoscut.

- La 25 Septembrie a avut loc la biserică română cununia d-lui Alexandru (Mitică) Georgescu cu d-ra Julienne Pusener. Aflăm deosemeni de căsătoria d-lui dr. Nicolae Carenica. - Le urăm tot binele!

- Duminică 30 Oct.s'a făcut la biserica română ortodoxă un parastas pe
tru Maniu și Brătianu. A participat și Prințul Nicolae cu Prințesa Iana
și Prințesa Diana de Hohenzollern-Nagringen.

* LONDRA. Agenția evreiască de știri se plânge, la 22 Sept., că pe ușile a numeroase prăvălii evreiești din Birmingham au fost lipite manifeste cu

accest cuprins: "Naționalisti din toată lumea, uniți-vă! S-a vădit că nu s-a pierdut decât pe Evreii din țările voastre". Pe ușile sinagogii din același oraș s'au găsit lipite svastici albe, iar pe afișele unui concert al Filarei

- Pe coasta de la Lancashire s'a găsit, la începutul lui Oct., cadavrul decapitat al lui James Garret Batterby, englez, secretarul Uniunii Ariene. Hitler s' a al idailor sale.-

* VIENA. Odată cu retragerea Rușilor din Austria au trebuit să plece și

vreo mie de austriaci care au fost
oase unelte si-au gasit refugiu tot in Romania ocupata, fiind adapostite
in Valea Prahovei.

* WASHINGTON. Biblioteca Română-Americană
Woonsocket/Rhode Island - U.S.A., înființată la 2 Ian. 1955, apăsare la cel
ce au al vor să-i căruiasă căr. cu conținut național istoric, literar ș
mai sus.

- La Chicago a avut loc, la 2-3 Sept. Congresul Tinereții român care
dox din America. P.S. Trifa a slujit Divine 4 Sept. sfânta Liturghie cu
din America. P.S. Trifa a slujit Divine 4 Sept. sfânta Liturghie cu
din America. P.S. Trifa a slujit Divine 4 Sept. sfânta Liturghie cu

preotii Victor Iarculescu, de la
comul Teodor Sideras. Parintele Iatagan a fost numit director al
Tineretului din Episcopie.

- Comitetul pentru acordarea de ajutoare financiare americanilor Ray J. Madden, Alvin Edward Konski, Michael A. Machrovicz, Clement Zaslowski și Alvin Bentley; secretar, d-l Părcășanu. a proclamat ziua de 27 Septembrie ca fiind ziua comunistă. Orice

1955 - Guvernatorul Statului a primit o scrisoare de la un
 1955 ca el de rugăciune pentru prizonierii deținuți de comunisti
 taxon -grupe proclamatie- se simte direct interesat în cauza libertății
 sculptură a d-lui

- La 26 Oct s'a deschis la New York expoziția de sculpturi a lui Constantin Brâncuși, român rezident la Paris.

etc. CARPATII, Madrid, II, 6-7-8, 10 Martie-10 Iulie 1955.- Publicat în întregime "Cântecul lui Rămon Lull", pentru care maestrul Aron COTRUS, între o seamă de concurenți spanioli, italieni, francezi, a primit premiul internațional de poezie al Societății Iulienne din Palma de Mallorca. Cântecul, cu stranie vână de memorialist, figurile lui N.D. Cocea ("Surlet fără adăncare, gîmbușul care fantezist al vieții despătușă de orice mister", o biată parodie a unui Dorlian Gray fără tragioul moral") și Ion Petrovici ("Are ova simbolic moartea profesorului de filozofie într-o temniță: ilustrează o epocă, în care forțele iraționale au copleșit inteligența la rolul de supus slujitoare a voinței pure, care nu are niciun sens"), Pamfil ȘEICARU are ocazia să sugrăvescă din nou viața, culturală, gazetărească, artistică, modernă, a Bucureștiului și Iașului de altădată, și să evocă momente, episoade, petețe fante, care colorează și, în fond, întemesce o epocă.

Tot fostul director al "Curentului" îl amintește pe Axente Cișcu, în țară și în exil, încheind cu o mărturisire interesantă despre felul necunoscut în care simțit din Spania - actualii prieteni ai d-lui Șeicaru, dacă nu ne înșelăm - și-au tratat camaradul "Cu ocazie delicată stia (A.O.) să ocloșcă tot ce ar fi putut părea o îndreptare destinului a răutății unor camarazi, voluptuata ferocă cu care-l umiliseră. În izolare dala Palma nu așlăsat cu ocazie neomnie fusese tratat Cișcu. El avea însă impresia că eu eram informat, și a căutat să nu vorbesc nimic de condițiile de mizerie în care trăia".

Cine poate veni acum, la pomelnic, după d-l Șeicaru, dacă nu apendicele știu, d-l N.S. GOVORA, care seamănă, pe lângă obșnuitele/ recenzii și note, uelno euristicie, altce anodine, o savuroasă poveste o militari - "Soldatul Mihai Cimbric", și, în cadrul unui binevenit concurs de nuyelă, pe care la instituit revista "Carpații" (deci toșorisele se primesc până la 15 Aprilie 1956), și câteva considerații despre "Critică și critici" cu belșug de fapte citate. Recenzând volumul de versuri "Atol" al d-lui Buescu și revista "Anotimpuri" dala Paris, și d-l Govora, ca să dovedească probabil, cu exemplul personal, că nu există niciun critic în exil, scrie că "poesia d-lor Amărăuș și Ștefanu se găsește la extrema așușului", iar despre "craniul" lui Dutașiu Vladimir opinează că este o "cutiță deranjată".

Migu DEMETRESCU evocă figura unui negustor bucureștean de pe vremuri, Stanou Bocheanu, de pe când raporturile sociale, și în comerț, erau deosebite de cele pe care le-am cunoscut noi. O pagină din revistă îi este consacrată deosemena tradusă o pătrunzătoare notă a cunoscutului critic italian Valerio Mariani despre pictorul nostru dala Assisi. Poezii seamănă, în acest număr, Cotrus, Postescu, Novac și Tolescu. La "Pagini din scriitorii dispota" și rogăști artist viguros ca totdeauna, pe Pavel Dan, cu "Iulie pe mior", ori comotantă, înțelegătoare, uman, bun Roman și ardelean pînă în Vinerea păturindurle inimii, pedepșirea de către Mota a trădătorului Vernichescu: "Un deosech o porțită spre psihologia Ardealului nostru, în care, ca într-un ca, cutăriți puțin ori o după privirea îngădușă a țăranelor, care adăpostesc mistere de demult! Duceți-vă la Orăștie, citiți gazetele populare ale păpreașca, acolo, la ea acasă. Voți înțelega de grabă că o lume aspră, tare în triumf, e pe cale să-și strige evangheliu și cu note de austeritate pasunt greu de mănuit, domnule Albert Honigmann! El au esaladat vecurile o instințele lor, cu care nu se poate face niciun țarg. El reprezintă religia tre de Stat". Polemistul și pamfletarul din Goga se deșteaptă și ei, pe se o firese, fiindcă problemele morale nu prea cad în tradițiile unei lumi priete, pentru care tranzațiile de conștiință sunt bucurăta cea de toate zilele. Te înțeleg așa de bine, cetățean al țării mele, cu spinarea elastică, au cor ca o minge și săltat sus pe scara norocului de propria-ți goliciune, au trudit la școala unilinet, și au avut în fiecare seară alt compromis sub pernă și ai dormit tihnit sub plapuma caldă a inconștienței. Pentru tine, bietul băiat de popă, cu revolverul lui, e cel mult un simplu detracat bun de balamuc sau un criminal de rănd, care trebuie să taie sare, undeva, la

Oonele Mari. Te admit și pe dumneata, domnule publicist luminător de nație, oute, fiindcă în materie de demnităte te-ai obșnuit cu ocazi la învolă natori de nație! Pooleam și Teodiziadis?

etc. BULETINUL MILITAR (al oriterilor și subofiterilor activi și de re- Dan D. IVANOVICI, care este animatorul acestei publicații îngrite, col- manilor din afara frontierelor țării deșapre tgate problemele militare ce ne interesează în vederea luptei de eliberare).

Situația forțelor armate din lumea liberă și din blocul ruso-comunist este examinată, în fiecare număr, cu atenție și competență A.S.R. Principale peava a păcutului atlantic, și ce să spunem? și se pare treabă mai seri- le Londri, cum face nepotul... Gen. Ion Gheorghe, comentând ultima conferin- dala Geneva, și bate joc de formalitățile ingenuitate a Occidentailor, care, după ce-au feugit, se plarăă jumătate rășăriteană a Europei, fao, după de nas de idiotul suris al lui Hrusov, tot ce le este cu puțință pentru a- tă tragică și neomută deșăgărire să iasă și ceva bun: o întoarce a- privizilor noastre spre și în noi. Inșine! Ideru ce de mult ne-am deșăg- a avut de obiect rezolvarea problemei de educație politică și marșă națională învățată să ne agățăm mereu de rememora cuiva, din care cauză am ufiat ad- sea care au fost adevăratele interese ale neamului nostru, confundându-le o ale celor la remora ciorra an proferat să ne agățăm. - Să sperăm că d-l Gherman nu ne va demunța și pe noi, fiindcă aprobăm tesa această, pe al- Mășcare Legionară o preșide. La așăman de vreme, de anti-occidenta- lism! Printre colaboratorii Buletinului: I.S. Murur, C.R., A.E., P. Sigma ofi- ter de transmisiuni, plut. major Gh. Miron, Păunescu etc.

etc. LECEA, organ de luptă creștină românească, München, I, 1 și 2 (Oct. și Nov. 1955). - Apariția acestei noi reviste legionare, care pune în "mănetă" cuvinte din Căpitan și Mota, reproducu noile norme severe, pentru publica- țile legionare, și și-a asigurat colaborarea, prețioasă ca un blazon, a tri- unviratului dala conducerea Mășării, precum și întărirea apariției măș- deioasei "Vetre", datorită obșnuirii unei viziuni de vază a directoru- lui, au fșcut ca multă lume, în special, obșnuimă noastră, olinți - Șima, Teo, Pooleanu, Văgăianu - să rășule ușurată: de aci înainte - și-au spus dăgăi, freoșnu o mășle - vom fi tratați cu mănșii, și mășarul nu le se va mai spune mășar, ci "asinus", pe latinește. Chestiune de terminologie și de fapt, de stil, fiindcă realitatea e aceeași, cum se poate vedea din însăși prezen- țarea - "Ce vrem" - a noii publicații, unde se spune, după un nobil apel la unire, la "întemprare": "Evident, nu vom avea naivitatea să credem că țara Romanii din exil sunt dispuși să-și dea mana. Abstracții făcând de unele cazuri individuale, două mici grupuri de Romeni nu vor întinde mana marelui majorității a exilului. Unii, temându-se de voința poporului român, speră să fie numiți administratori ai României de către Puterile liberatoare. Mi știu că pe vremuri își ziceau "democrați"; și în virtutea acestui "abuz de termeni" vor să-și asigure dreptul de a dirija libertatea poporului român. Alții, posedați de demoul Puterii, speră să ajungă la conducerea țării prin tr o "lovitură" și, ajunși aici, să se mențină prin teroare. Și unii și alții își vor veni însă repede în fire. Oci ceea ce a trăit, în ultimul deceniu, poporul român - experiența câștigată în acești ani de teroare - va fi în stare să pună repede capăt și rușinii dorite de unii și aventurii plămă- de alții. - Nu trebuie să fii dolo o Pitie pentru a înțelega că este vorba, respectiv, de salariații fondului Cretianu și de simțiti.

Pe aștia din urmă, de altfel, d-l PAPANAOB, în acute "Reflexii la moar- tea lui Iuliu Maria", alături personalitate este confruntată cu aceea a lui Cădeanu, și consideră, fără a-l numi, "salimbancii" Legiunii, iar Radia GR- NEAT, într-un articol în care susține formă că "istoria cea mare" de așăși este unirea tuturor Romanilor din exil, "de-un sânge și de-o logă" (ce sub- estă linia de identitate de sânge și de logă, fiindcă elementele parafitare, de ieri, pe trupul țării, nu întoresc lupta de eliberare a neamului), face

aluzie la aceiași simiști ca la niște "elemente interesate, stăpânite de demența mării, spirite ale negației, făcându-și din minciună, intrică și mișelile arme de luptă". Tot Bădia Gârneată comemorează, apoi, cei 17 ani, im-
pliniți la 29/30 Nov., dela asasinarea Căpitanului, și are coazia să pună
în legătură "procesul de descompunere morală, politică și socială" al demo-
crației românești de ieri, "ca prim pas spre întronarea dictaturii roșii",
cu situația tragică de astăzi a țării înrobite.

De ziua nașterii Căpitanului, d-l V. IASINSCHI amintește uriașa perso-
nalitate a lui Corneliu Codreanu în cadrul istoriei românești, și tot dan-
sul comemorează Unirea dela 28 Noembrie a Bucovinei cu România. D-l PAPANA
CE tratează în special probleme de etică legionară, în "Reduta familiei" și
în "Disciplina interioară". Mai semnează C. NAGACEVSCHI, care este girantul
responsabil al revistei, și L. M. LUTOTOVICI. Dar sufletul și, am spune, spiri-
dusul publicației rămâne - și se vede de departe - d-l George RAOVEANU, ca-
re în editorialele "Și un cuvânt al celor negociați" și "Semne" comentează
ultima conferință dela Geneva pentru a desvălui adevărata esență a comu-
nismului, care, nefiind spiritualitate, nu se poate impune cu armele spiri-
tului, ci cu teroarea polițistă, cu violența, - și a condamna ingenuitatea
de necrezut a Occidentalilor, care acceptă să discute numai despre pace,
dar nu, și înainte de orice, despre libertate. - Notele din ultima pagină,
care ni le amintesc pe acelea din "Indreptar", sunt savuroase, atât prin hu-
morul lor țărănesc (știm că d-l RAOVEANU o va lua, cum trebuie, drept un elo-
giu), și prin limba "ca un fagure de miere". Adresa noii publicații este:
Geibelstrasse 12 / O - München 27 - Germania. -

Adrian Popa

§§. DACIA din Iunie 1954 caută să justifice falmoasa hegiră a crâșoru-
lui în Italia ca o "afirmare a protestului nostru față de devierile națio-
nal-socialismului, degenerat în desfrământul imperialism german". - Dacă-i
așa, cum se face că cei dela "Dacia" n'au simțit nevoia niciunui fel de pro-
test când cu "devierile" lui Sima dela legionarism la cel mai tipător "des-
frâu"?..

§§. "În prezent - afirmă d-l Tilea în defuncta "FACILIA" din 28 Februarie -
Garda este împărțită în patru grupări, ultima luând ființă după conferința
dela Erding". - N'ar putea să ni le arate și nouă?..

ROMANIA
DUSSELDORF / Rath
KERNSTADTSTR. 179 / I
REV. RALPH VASILIOSCHI

Riduz. 50% riferim. Art. 36
convoaz. Post. paragr. 3 e 4.-

STAMP

Attente:
V A I R A
Vla C. North, 6
ROMA